

מגזרים - IFRS8

מרצה: אלי פאר

2015

WWW.ONE4EVERYONE.COM

IFRS8 – מגזרים**הקדמה**

בהתאם להוראות IFRS10 אנו מאחדים בין השאר חברות לא הומוגניות, כך לדוגמא הדו"ח המאוחד כולל: חברה תעשייתית עם חברה מסחרית עם חברה פיננסית וכדו' למעשה אנו מאחדים נכסים והתחייבויות, הכנסות והוצאות, בעלי רמת סיכון שונה ובעלי תשואות שונות- עובדה זו מקשה על קריאת הדו"כ"ס, הבנתו וניתוחו.

הפיתרון- ביאור – בביאור מפרקים את הדו"ח המאוחד לפי פילוח מסויים (יכול להיות מגזרים עסקיים, אזורים גיאוגרפיים וכדו') ובפילוח הזה מציגים נתונים מסויימים, מרכזיים.

מטרת הביאור המגזרי – היא מתן מידע שיעזור לקורא הדו"כ"ס להבין את המהות ואת התוצאות הכספיות של הפעילויות העסקיות השונות בהן עוסקת הישות ואת הסביבות הכלכליות בהן היא פועלת.

כיצד נקבע הפילוח? וכיצד נקבעים הסכומים / הפריטים המוצגים בביאור?

התקן, מיישם את מה שמכונה בשפה המקצועית – **"גישת ההנהלה"**

הפילוח נקבע לפי המבנה הארגוני הפנימי של העסק.

אם הוא מושתת על **מגזרים עסקיים** – זה מה שנציג בביאור.

אם הוא מושתת על **מגזרים גיאוגרפיים** – זה מה שנציג בביאור.

אם הוא מושתת על **פילוח אחר** – זה מה שנציג בביאור.

לגבי **הפריטים** המוצגים בביאור – אלו הם בדיוק אותם פריטים אשר מדווחים למקבל החלטות התפעולי הראשי כאשר הוא בוחן את ביצועי המגזר, ומקצה משאבים.

אם הוא בוחן את **הרווח הגולמי** – זה מה שנציג בביאור

אם הוא בוחן את **הרווח התפעולי** – זה מה שנציג בביאור

אם הוא בוחן **רווח שהוא לא לפי כללים חשבונאיים מקובלים** – זה מה שנציג בביאור.

במילים אחרות, הביאור הוא פשוט "העתק הדבק" של הדיווח למקבל החלטות התפעולי הראשי.

יתרונות וחסרונות של גישת ההנהלה:**יתרונות:**

1. ניתן להבין, טוב יותר את העסק בכללותו ובפרט את הדו"ח הכספי – הסיבה היא שבפני קורא הדו"כ"ס פרוש המבנה הארגוני הפנימי ודרך קבלת החלטות של הישות
2. קורא הדו"כ"ס רואה את העסק "מבעד לעיני ההנהלה" – הוא מקבל את אותו מידע אשר מקבל – מקבל החלטות התפעולי הראשי, וזה מאפשר לו לבצע תחזית של החלטות עתידיות.
3. עלות הכנה נמוכה יחסית – הכל כבר מוכן בדיווחים להנהלה אני רק עושה "העתק הדבק".
4. בישיבת הדירקטוריון יש דיון גם על המגזרים המדווחים למקבל החלטות וגם על המגזרים שמציגים בביאור – אם זה בדיוק אותם מגזרים זה מונע דיון כפול.

חסרונות:

1. סודיות- הישות מגלה מידע סודי – היא מגלה את המבנה הארגוני הפנימי, את דרך קבלת ההחלטות ואת האסטרטגיה.
2. יש פגיעה אנושה בעיקרון השוואתיות- אי אפשר לבצע השוואה בין ישות לישות שכן כל ישות מפלחת אחרת, וגם אם היא מפלחת אותו הדבר, אז היא מציגה פריטים אחרים. אבל אם אנחנו שוקלים במאזניים את עיקרון הרלוונטיות מול עיקרון השוואתיות הרלוונטיות גוברת. ז"א עדיף להציג מידע רלוונטי שאינו בר השוואה מאשר הפוך.

תחולה

התקן חל על :

1. דו"חות נפרדים או עצמאיים של חברות אשר ניירות הערך שלהן נסחרים.
2. דו"חות מאוחדים של חברת אם אשר הניירות ערך שלהן נסחרים.
3. אם חברת אם מפרסמת גם דו"חות נפרדים וגם דו"חות מאוחדים היא מחוייבת להציג את הביאור רק בדו"ח המאוחד.
4. כל ישות שהתקן לא חל עליה והיא בוחרת להציג ביאור מגזרי חייבת לעשות זאת לפי הוראות התקן.

הגדרות**1. מגזר פעילות –**

- רכיב של ישות אשר מקיים 3 קריטריונים במצטבר :
- א. יש לו פעילות אשר עשויה להניב הכנסות והוצאות גם אם מדובר על הכנסות והוצאות בין מגזר למגזר.
 - ב. התוצאות התפעוליות שלו מדווחות באופן סדיר למקבל ההחלטות התפעולי הראשי, כאשר הוא בוחן את ביצועי המגזר ומקצה משאבים.
 - ג. יש לגביו מידע כספי זמין ונפרד.

דגשים:

- 1) הקריטריון הראשון דורש פוטנציאל להכנסות וההוצאות כך שגם עסקים בהקמה וחברות הזנק (סטארט אפ) יכולים לענות על הגדרת מגזר.
- 2) לא כל רכיב בישות עונה על הגדרת מגזר – למשל: הנהלה התאגיד אינה עונה על הגדרת מגזר.
- 3) הקריטריון השני בהגדרה, דורש דיווח למקבל ההחלטות התפעולי הראשי, מיהו? הוא לא מייצג אדם מסויים אלא **תפקיד**. התפקיד הוא בחינת ביצועי המגזר והקצאת משאבים. ישנן ישויות שאת התפקיד הזה מבצע המנכ"ל, ישנן ישויות שאת התפקיד מבצע מנהל תפעולי ראשי, וישנן ישויות שאת התפקיד מבצעת קבוצת דירקטורים ביצועיים.
- 4) מבנה ארגוני פנימי של עסק, הוא בד"כ כזה, שבראש כל מגזר עומד מנהל ואותו מנהל מדווח את תוצאות המגזר למקבל ההחלטות התפעולי הראשי. אבל, בהחלט ייתכן כי

מנהל מסויים יעמוד בראש כמה מגזרים ובהחלט ייתכן כי מקבל ההחלטות התפעולי הראשי יעמוד גם בראש אחד המגזרים.

5) בד"כ הגדרת המגזר תייצר סוג פילוח אחד, אותו נציג בביאור. אבל לעיתים, ייתכן כי הפילוח לא יהיה ברור, **למשל**: מנהל המגזר מדווח גם לפי מגזרים עסקיים וגם לפי מגזרים גיאוגרפיים.

מה נציג בביאור?

במקרה זה עלינו לבחון על מה חלה אחריות המנהלים, על מה הם נבחנים, לפי מה מוקצים משאבים, ובהתאם לכך לקבוע את הפילוח.

6) ישנם עסקים הפועלים בשיטת המטריצה – זה אומר שיש מנהל אשר אחראי על מוצר ומנהל אחר שאחראי על איזור – במקרה זה אחריות המנהלים היא זהה כי חלקם נבחנים לפי מוצרים וחלקם נבחנים לפי איזורים גיאוגרפיים.

כיצד נקבע את הפילוח?

צריך לבדוק מה יתרום יותר לעיקרון המרכזי של התקן

העיקרון המרכזי של התקן:

"מתן מידע אשר יאפשר לקורא הדו"חות להבין את המהות ואת התוצאות הכספיות של הפעילויות העסקיות השונות בהן עוסקת הישות, ואת הסביבות הכלכליות בהן היא פועלת".

2. סכומים מדווחים –

אילו הם הסכומים אשר אנחנו מציגים בביאור.

מהיכן לוקחים אותם?

העתק הדבק מהדו"ח להנהלה (למקבל ההחלטות התפעולי הראשי). כאשר נזכיר כי הסכומים האלו לא חייבים להיות לפי כללי חשבונאות מקובלים. הסכומים הללו כוללים: הקצאות / העמסות, רק אם הן בוצעו בדיווח הפנימי ועל בסיס סביר.

מה קורה אם לגבי כל מגזר מתקבלת החלטה לפי מדד שונה?

למשל: עבור מגזר אחד ההחלטה מתקבלת לפי רווח גולמי, עבור מגזר שני לפי רווח תפעולי, עבור מגזר שלישי לפי רווח נקי – שוב, אם כך מתקבלות ההחלטות זה מה שנציג בביאור.

מה קורה אם עבור כל מגזר מקבל ההחלטות משתמש בשני מדדים?

למשל: עבור כל אחד מהמגזרים, הוא בוחן גם רווח תפעולי וגם אבידה EBIDA (רווח תפעולי לא כולל פחת). במקרה זה נבחר להציג בביאור את המדד שקרוב יותר לכללי חשבונאות מקובלים בדוגמא שהצגנו רווח תפעולי.

3. מגזר אנכי –

זהו מגזר אשר רוב ההכנסות שלו נובעות ממכירות למגזרים אחרים.

למשל: מגזר אחד מייצג חומרי גלם מוכר למגזר 2 שמייצר את המוצר הסופי ומוכר אותו לגורמים חיצוניים. מגזר אחד מכונה מגזר אנכי.

4. סכומים שלא הוקצו/ פריטים כלל חברתיים –

אלו הם פריטים ברמה של התאגיד בכללותו ושהם לא מוקצים למגזרים עצמם. למשל: שכר עבודה של מנכ"ל.

שלבי הכנת הביאור**שלב ראשון- זיהוי מקבל ההחלטות התפעולי הראשי, הפילוח והסכומים המדווחים-**

עלינו לזהות את הפונקציה אשר בוחנת את ביצועי המגזר ומקצה משאבים. ברגע שזיהינו אנחנו פשוט מסתכלים על הדיווח הפנימי ובעזרתו אנחנו יודעים גם מה הפילוח הרצוי וגם מה הסכומים שצריך להציג בביאור.

שלב שני- הקבצת מגזרים דומים-

מה קורה אם בדיווח הפנימי מדווחים בנפרד שניים או יותר מגזרים וההנהלה חושבת שהם דומים והיא רוצה בביאור להציג אותם ביחד? האם לאפשר לה?

מצד אחד נראה שלא כי זה אפשרות למשחקים למשל: החבאת הפסדים .

מצד שני נראה שכן כי אם הם באמת מגזרים דומים הציבור יפיק תועלת מקריאתם יחדיו.

התקן קובע שניתן לקבץ מגזרים דומים תחת 3 תנאים במצטבר:

- א. משפר את העיקרון המרכזי של התקן.
- ב. המגזרים מציגים ביצועים כלכליים דומים בטווח הארוך דהיינו, הרווח הגולמי שלהם דומה בטווח הארוך.
- ג. הם דומים בכל הקריטריונים הבאים במצטבר:
 1. אופי המוצר
 2. אופי הליכי הייצור
 3. סוג הלקוחות
 4. שיטות השיווק
 5. במקרים הרלוונטיים הסביבה הכלכלית כמו: פיקוח על הבנקים, פיקוח על חברות ביטוח וכדו'.

שלב שלישי- קביעת המגזרים החשובים –

לפי גישת ההנהלה הטהורה, היינו אמורים להציג בביאור את כל המגזרים שמופיעים בדיווח הפנימי. אבל, יש חברות עם עשרות או מאות מגזרים ואנחנו מנסים למנוע עודף מידע, לכן, התקן מציג בפנינו סידרה של מבחנים כמותיים ואיכותיים כאשר המטרה של המבחנים הללו היא לקבוע מי הם המגזרים החשובים ומי לא.

כל מגזר שנחליט שהוא חשוב – נציג עליו מידע בנפרד.

ואילו לגבי כל המגזרים הלא חשובים גם יחד נציג מידע ביחד ונקרא להם – **אחרים** .

נעבור על המבחן:

1. סוג ראשון – מבחנים כמותיים –

התקן מציג בפנינו שלושה מבחנים כמותיים, ברגע שמגזר עומד באחד מהם הוא מגזר חשוב.

סה"כ	מגזר 4	מגזר 3	מגזר 2	מגזר 1	
330,000	10,000	20,000	200,000	100,000	הכנסות מדווחות
מרווחים – 180,000	(25,000)	100,000	(10,000)	80,000	רווח מדווח
מפסידים – (35,000)					
610,000	10,000	300,000	200,000	100,000	נכסים מדווחים

א. מבחן ההכנסות המדווחות – כל מגזר שההכנסות המדווחות שלו מהוות 10% לפחות מסך ההכנסות המדווחות הוא מגזר חשוב.

בדוגמא שלנו - 10% מ-330,000 הם 33,000 עמדו במבחן מגזרים 1 ו-2.

ב. מבחן הרווח המדווח – נבדוק מה גבוה יותר בערך מוחלט – סך הרווח של המרוויחים או סך ההפסד של המפסידים. כל מגזר שהרווח או ההפסד שלו בערך מוחלט מהווה 10% לפחות מהגבוה כאמור מהווה מגזר חשוב.

בדוגמא שלנו: אני בוחר את המרוויחים כי בערך מוחלט הסכום הוא גבוה מהמפסידים 10% מ-180,000 זה 18,000 עברו את המבחן מגזרים 1, 3, 4,

ג. מבחן הנכסים המדווחים – כל מגזר שהנכסים המדווחים שלו מהווים 10% לפחות מכלל הנכסים המדווחים מהווה מגזר חשוב

בדוגמא שלנו: 10% מ-610,000 מהווים 61,000 מגזרים 1, 2 ו-3

דגש: כדי שמגזר יהיה חשוב הוא צריך לעמוד רק באחד מהמבחנים וברגע שהוא עמד חובה להציג אותו כמגזר חשוב. להנהלה אין שיקול דעת.

2. סוג שני – מבחן איכותי –

נועד רק ואך ורק למגזרים שלא עמדו במבחנים הכמותיים.
להנהלה יש 3 אפשרויות:

א. להציג מגזר מסויים או יותר בנפרד למרות שלא עמד במבחנים הכמותיים, הרעיון הוא שייתכן שכרגע מדובר על מגזר קטן אבל בכוונת הנהלה להשקיע בו
ב. לקבץ שניים או יותר למגזר אחד ולהציג בנפרד אבל את זה מותר לה לעשות רק אם הם מציגים ביצועים דומים בטווח הארוך ורק אם הם עומדים ברוב הקריטריונים של הדמיון.

ג. **הנפוצה ביותר** – להציג כאחרים דהיינו – לא חשובים

3. סוג שלישי - כלל המשכיות –

נועד לסדר את הביאור של השנה ביחס למספרי ההשוואה והוא כולל 2 הוראות:

א. אם מגזר עמד במבחנים של השנה ולא דווח בנפרד אשתקד נבצע תיקון רטרואקטיבי של מספרי השוואה דהיינו נוציא מאחרים ונציג בנפרד.

ב. אם מגזר הוצג אשתקד בנפרד ולדעת ההנהלה יש לו חשיבות מתמשכת נציג אותו גם השנה בנפרד למרות שהוא לא עמד במבחנים.

4. סוג רביעי- מגבלה פרקטית –

התקן ממליץ שמספר המגזרים החשובים לא יעלה על עשרה ואם יצא לנו יותר נקבץ.

5. סוג חמישי- מבחן עיקר הפעילות-

באמצעות המבחנים הקודמים בחרנו את המגזרים החשובים השאלה העולה היא האם הם מהווים את עיקר הפעילות. נבדוק האם ההכנסות מחיצוניים שלהם מהוות לפחות 75% מההכנסות בדו"ח המאוחד

אם כן – אין בעיה

אם לא – זה אומר שחייבים למצוא עוד מגזרים חשובים, למי שיש יותר הכנסות מחיצוניים.

פיננסית מתקדמת א- שיעור 31

שלב רביעי – הצגת הביאור –

הביאור מחולק לשלושה חלקים:

סה"כ במאוחד	התאמות מדיניות	התאמות בגין ע.פ.	אחרים	מגזר 3	מגזר 2	מגזר 1	
XX			XX	XX	XX	XX	הכנסות מחיצוניים
-		(XX)	XX	XX	XX	XX	הכנסות בין-מגזריות
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	הכנסות הישות
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	רווח מדווח
(XX)							הוצאות שלא הוקצו
(XX)							הוצאות מימון
XX							רווחי אקוויטי
XX							רווח לפני מס
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	נכסים מדווחים
XX							נכסים שלא הוקצו
XX							נכסי הישות
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	התחייבויות מדווחות
XX							התחייבויות שלא הוקצו
XX							התחייבויות הישות
							<u>נתוני מידע</u>
XX		(XX)	XX		XX	XX	הכנסות מימון
XX		(XX)	XX		XX	XX	הוצאות מימון
XX		(XX)		XX			הכנסות מימון נטו (1)
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	פחת והפחותות
XX							פחת שלא הוקצה
XX							פחת הישות
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	חלק ברווחי כלולה
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	פריטים מהותיים בהתאם לסעיף 97 לתקן 1 (2)
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	פריטים מהותיים אחרים לא במזומן
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	הוצאות מיסים
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	השקעות בנכסים לא שוטפים (3)
XX							השקעות שלא הוקצו
XX							השקעות הישות
XX		(XX)	XX	XX	XX	XX	השקעה בכלולה

1. ביאור מילולי - בביאור הזה, אנו מציגים את העקרונות הבאים:
- הסבר הפילוח וכיצד הוא נקבע.
 - הסבר על הסכומים המדווחים. ואם הם לא על פי כללים חשבונאיים מקובלים הסבר על בסיס המדידה שלהם.
 - אם בוצעו הקבצות – מתן מידע על כך.
 - הסבר על שיטת ההקצאות.
 - מתן מידע פרטני על תכום העיסוק של המגזרים החשובים.
 - מתן מידע כללי על תחום העיסוק של כל המגזרים הכלולים ב-"אחרים".
 - מידע על תיקונים רטרואקטיביים למינהם.
 - מידע על אחוזי רווח בעסקאות פנימיות.
2. ביאור עיקרי (90% מהנקודות בכל שאלה) הביאור העיקרי מחולק לשני חלקים:
- חלק ראשון – כולל הכנסות, רווח, נכסים והתחייבויות
 - חלק שני – נתוני מידע
- כעת נסרט כל אחד מהחלקים הנ"ל:

חלק ראשון – הכנסות, רווח, נכסים והתחייבויות

רווח – תמיד מציגים חייבים להציג בכל ביאור וביאור. איזה רווח מדווחים? הרווח המדווח למקבל ההחלטות.

הכנסות – (גם זה יש בכל שאלה) בד"כ יוצג- כעיקרון צריך להציג רק אם הן מדווחות למקבל ההחלטות, יש לשים לב שאין מקרה שהן לא מדווחות, ולכן, גם אותן נציג בכל ביאור וביאור.

נכסים והתחייבויות - רק אם מדווח למקבל ההחלטות התפעולי הראשי – אותן לא נציג בכל ביאור אלא רק אם זה מדווח למקבל ההחלטות התפעולי הראשי

○ **כמוכן שלכל מגזר שהוא חשוב (לפי המבחנים שלמדנו) כל מגזר מקבל מידע**

בנפרד כל המגזרים "אחרים" (הלא חשובים) מידע מקובץ

מכיוון שהביאור המגזרי מבוסס על סכומים מדווחים, קוראי הדו"חות עלולים שלא להבין את הקשר בין הביאור לדו"ח המאוחד, ולכן אנחנו מציגים לו התאמות שמטרתן להסביר את הקשר.

כל סוג של התאמה יזוהה בנפרד.

למשל: התאמות בגין עסקאות פנימיות, התאמות בגין מדיניות וכו'.

דגשים:

(1) מכירות - חשוב להפריד בביאור בין מכירות לחיצוניים לבין מכירות בין מגזריות. כמוכן, שאת המכירות הבין מגזריות נתאם (בהתאמות) כי הן לא מופיעות בדו"ח המאוחד.

(2) לגבי הרווח - המטרה בביאור היא להגיע מהרווח המדווח לרווח לפני מס.

למשל: אם הרווח המדווח הוא רווח תפעולי נצטרך אח"כ בדו"ח המאוחד להפחית הוצאות שלא הוקצו, להפחית הוצאות מימון, להוסיף הכנסות מימון, להוסיף רווחי אקוויטי וכו'.

אם הרווח המדווח הוא רווח לפני מס, נצטרך במקרה הזה, להפחית רק הוצאות שלא הוקצו.

אם הרווח המדווח הוא רווח נקי לאחר מס – יש להגיע לרווח לאחר מס במקום להגיע לרווח לפני מס (בעיקרון בביאור מגזרים עושים רווח לפני מס אבל אם נאמר בשאלה שרוצים רווח אחרי מס זמה שנחשב).

3) **נכסים מדווחים** – המטרה היא להגיע מנכסים מדווחים, לסך הנכסים בדו"ח המאוחד.

אז נכסים שלא הוקצו הם למעשה כל הנכסים שלא דווחו

4) **התחייבויות מדווחות** – המטרה היא להגיע לסך ההתחייבויות בדו"ח המאוחד ולכן ההתחייבויות שלא הוקצו כוללות את כל ההתחייבויות במאוחד אשר לא דווחו.

חלק שני – נתוני מידע

זוהי רשימה סגורה של נתונים אשר את חלקה עלינו להציג בביאור (ורק הם יכולים להופיע).

השאלה הנשאלת כאן היא כיצד נדע מה להציג? – שני קריטריונים:

- א. הסכומים נמצאים בתוך הסכומים המדווחים אשר בחלק הראשון **למשל:** אם הרווח המדווח הוא רווח תפעולי אז נציג פחת ונציג רווח הון. לעומת זאת אם הרווח המדווח הוא רווח לפני מס, אז נציג – הכנסות מימון, הוצאות מימון, לגבי מגזר פיננסי נציג הכנסות מימון נטו, פחת, רווחי אקוויטי, רווח הון
- ב. אם הסכום מדווח למקבל ההחלטות התפעולי הראשי בלי קשר לאיזה סוג מדווח – חייבים להציג אותו גם אם הוא לא נמצא בתוך הסכומים המדווחים.

למשל:

נניח שהרווח המדווח הוא Ebitda – רווח לפני ריבית מס פחת והפחתות – ברור שבמקרה זה לפי הקריטריון הראשון לא נציג בנתונים המידע פחת – כי הוא לא נמצא בתוך הרווח המדווח. אבל, אם ללא כל קשר לרווח המדווח, מקבל ההחלטות סוקר באופן סדיר את הפחת אז נציג אותו.

3. **ביאור נוסף** – מטרת הביאור הנוסף היא להוסיף מידע ולא לחזור על מידע. כלומר, את

הביאור הנוסף, אנו מציגים רק אם הנתונים לא מוצגים בביאור העיקרי.

בניגוד לביאור העיקרי, הביאור הנוסף הוא לפי כללים חשבונאיים מקובלים, והוא משקף רק עסקאות כלפי חיצוניים.

הביאור הנוסף, מורכב משלושה חלקים אבל כאמור, אנו מציגים רק את אותו חלק שלא מופיע בביאור העיקרי:

א. **חלק ראשון** – ביאור על מגזרים עסקיים (מוצרים ושירותים) – לכל מגזר עסקי נציג את ההכנסות מחיצוניים שלו.

ב. **חלק שני** – ביאור על איזורים גיאוגרפיים – ניתן לזהות איזור גיאוגרפי באחת משתי צורות:

- 1) לפי מיקום הנכס המייצר את הסחורה
- 2) לפי מיקום הלקוח שמוכרים לו את הסחורה.

אם מפעל ממוקם בישראל והתוצרת נמכרת לארה"ב האיזור הגיאוגרפי יכול להיות או ישראל או ארה"ב

באופן עקרוני התקן דורש להפריד בין האיזור המקומי ישראל לשאר ארצות העולם כמקשה אחת אבל הוא קובע שאם ההפרדה של שאר ארצות העולם למדינות- היא מהותית, יש לבצע את ההפרדה הזאת וגם בתרגילים, לבצע את ההפרדה הזאת. בכל מקרה אנו מציגים:

הכנסות מחיצוניים

ונכסים לא שוטפים – הכוונה היא בעיקר לרכוש קבוע, נדל"ש, מוניטין, נב"מ וכו'. בכל מקרה הם לא כוללים: נכסים פיננסיים, מסים נדחים, מסים בגין הטבות לעובדים וחווה ביטוח.

ג. **חלק שלישי**- ביאור על לקוחות עיקריים – לכל לקוח שהמכירות אליו מהווחת לפחות

10% מהמכירות במאוחד יש לתת גילוי על סכום המכירה ועל המגזרים המוכרים.

יש לשים לב שלא נציין את שם הלקוח ולא נציין כמה כל מגזר מכר.

הביאור יראה כך:

<u>מספר סידורי</u>	<u>סכום המכירה (לא מציינים את</u>	<u>המגזרים המוכרים (לא רושמים</u>
	<u>שם הלקוח)</u>	<u>כמה כל מגזר)</u>
1	300,000	אלקטרוניקה ומחשבים
2	200,000	מזון ומשקאות

דגש: לצורך מבחן ה-10% חברת אם ובת נחשבות לקוח אחד, משרדי ממשלה וחברות

תחת שליטת הממשלה נחשבות לקוח אחד.

גורמים החוזרים על עצמם בשאלות במגזרים

רעיון כללי- במציאות הליך הכנת הביאור הוא יחסית פשוט:

שלב ראשון- זיהוי מקבל ההחלטות התפעולי הראשי. ברגע שהוא זוהה בוחנים את הנתונים המדווחים אליו ואז את ההכנסות (מה שלמדנו היום חלק ראשון), רווח, נכסים והתחייבויות- אנחנו כבר יודעים.

שלב שני- מבצעים מבחנים כדי לקבוע לאילו מגזרים נציג דיווח בנפרד ולאילו מגזרים במקובץ.

שלב שלישי- צריך לבצע התאמות כדי להסביר לקוראי הדוכ"ס את הקשר בין הביאור לבין הדו"ח הכספי, וצריך לבחור נתוני מידע מתוך הרשימה הסגורה.

בתרגילים ובמבחנים – אנו נדרשים לשחק בשני תפקידים:

1. **מנהל מגזר-** נידרש ליצור את הנתונים הנ"ל (למצוא מה הנכסים המדווחים, הרווח המדווח וכו')

2. **התפקיד שמבצעים במציאות-** דהיינו לבחור את המגזרים החשובים, לבצע התאמות ולבחור נתוני מידע.

נתחיל בגורמים:

1) הבחנה בין עסקה בין מגזרית לבין עסקה בתוך המגזר-

עסקה בין מגזרית-

להזכירכם, הגדרת מגזר היא פעילות אשר עשויה ליצור הכנסות והוצאות גם אם מדובר על הכנסות והוצאות בין מגזר למגזר. כלומר, הנתונים של המגזרים כוללים עסקאות בין מגזר למגזר. זה גם הגיוני כי

אם לדוגמא: מגזר המחשבים מכר מחשב למגזר המזון, חלק מהתרומה של מגזר המחשבים זה מכירת המחשב הזה כי הרי בלי זה מגזר המזון היה קונה ממישהו אחר, ולכן מקבל ההחלטות התפעולי הראשי בוחן את תוצאות המגזר כולל העסקה הנ"ל ולכן חייבים להציג כך בביאור. אבל, עובדתית בדו"ח המאוחד, העסקאות האלו לא קיימות, ולכן כדי להסביר את הקשר בין הביאור לבין הדו"ח המאוחד, נצטרך לבצע התאמות.

דוגמא לנושא:

מגזר 1 מכר למגזר 2 מלאי תמורת 40,000. רווח גולמי: 10% המלאי טרם מומש.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

	<u>מגזר 1</u>	<u>מגזר 2</u>	<u>התאמות</u>	<u>מאוחד</u>
מכירות פנימיות	40,000	----	(40,000)	---
רווח מדווח	$10\% * 40k = 4,000$	---	(4,000)	---
נכסים מדווחים	---	40,000	(4,000)	$36,000 \leftarrow$ נכס כלפי חיצוניים

בתרגילים:

ברוח המדווח – לא נראה רוח מדווח של 4,000 אלא את כל הרווחים המדווחים, הכוללים בין היתר את ה-4,000. כנ"ל לגבי המכירות והנכסים.

נזהה שמדובר על עסקה בין מגזרים, ולכן, נרצה להציג אותה לקוראי הדוכ"ס אבל מכיוון שהיא לא מופיעה בדו"ח המאוחד, נבטל אותה בטור ההתאמות.

עסקה בתוך המגזר-

לעיתים, מגזר מסויים מורכב ממספר חברות ולעיתים החברות מוכרות בינן לבין עצמן. מכירות כאלו אינן מציגות שום דבר.

לגבי פעילות המגזר- עסקה כזאת לא מעידה על שום תרומה של מגזר. ולכן, אנו בכלל לא רוצים להראות אותה לקוראי הדו"חות. לכן, את כל התיקונים עושים במגזר עצמו. במציאות אם מקבל החלטות התפעולי יקבל את החלטות כבר בלי העסקה הנ"ל אז אין בעיה. **בתרגילים-** נקבל את הנתונים כולל העסקאות הנ"ל. במילים אחרות, נקבל נתונים שגויים. לכן, בנייר העבודה נצטרך לתקן את הנתונים לפני שמציגים אותם בביאור.

לדוגמא: חברה 1 מכרה מלאי לחברה שתיים. תמורת 40,000. רוח גולמי: 10% המלאי טרם מומש. שתי החברות פועלות במגזר אחד.

פיתרון**כחול- נתון שחור – פיתרון – תוספת שלנו**

מגזר 1	
40,000	מכירות פנימיות
(40,000)	

10%*40k=4,000	רווח מדווח
(4,000)	

40,000	נכסים מדווחים
(4,000)	
36,000	

נזהה שמדובר על עסקה בתוך המגזר, לא נרצה להראות אותה בכלל לקוראי הדוכ"ס. לכן, יש לבטל אותה.

יש לשים לב שאחרי התיקון קורא הדוכ"ס לא יראה אותה בכלל. לכן:

מכירות – 0

רווח מדווח – 0

נכסים מדווחים 36,000

לסיכום: עסקה בין מגזרית אנו מציגים בביאור ומבטלים בטור ההתאמות. עסקה בתוך המגזר אנו בכלל לא מציגים בביאור.

מבחינה טכנית: בנייר העבודה –

עסקה בין מגזרית – מבטלים בטור ההתאמות.

עסקה בתוך המגזר- מבטלים בטור של המגזר עצמו.

2) סוגים של עסקאות פנימיות-

עיקרון מנחה- אם נסתכל על הביאור העיקרי, ניתן להבחין בין שתי קבוצות של מספרים:

1. סכומים מדווחים (הסכומים המוצגים מתחת למגזרים)
2. נתונים כלל חברתיים כמו הוצאות שלא הוקצו ונכסים שלא הוקצו (הנתונים המופיעים אך ורק בדו"ח המאוחד)

לגבי כל עסקה פנימית, עלינו להבין האם היא משפיעה על הקבוצה הראשונה (סכומים מדווחים) או על הקבוצה השנייה (נתונים כלל חברתיים).

אם היא משפיעה על הקבוצה הראשונה – נציג התאמות

אם היא משפיעה על הקבוצה השנייה – נתקן את המספר עצמו כך שקורא הדו"חות יראה רק את הסכום המתוקן.

נעבור על העסקאות:

1) עסקת מלאי – עשינו בגורם הקודם.

2) עסקת שינוי יעוד ממלאי לרכוש קבוע- נניח לדוגמא:

בתחילת השנה מכר מגזר 1 למגזר 2 מלאי תמורת 40,000. רווח גולמי 10%.

מגזר 2 משתמש כרכוש קבוע ומפחית למשך 4 שנים.

הרווח המדווח- רווח תפעולי

הנכסים המדווחים כוללים את הרכוש הקבוע.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

מאוחד	התאמות	מגזר 2	מגזר 1	
	(40,000)	---	40,000	מכירות פנימיות
$36k \cdot 1/4 = (9,000)$	(3,000)	$40k \cdot 1/4 = (10,000)$	4,000	רווח מדווח
$36k \cdot 1/4 = 27,000$	(3,000)	$40k \cdot 3/4 = 30,000$	----	נכסים מדווחים
				נתוני מידע:
9,000	(1,000)	10,000		פחת
36,000	(4,000)	40,000		השקעות בנכסים לא שוטפים

אנו מזהים שמדובר על עסקה בין מגזרית. כלומר, אנו מציגים אותה ומבטלים אותה

בטור ההתאמות נכין טבלה של עסקה פנימית:

ברוטו

יתרת פתיחה ---

מכירות (40,000)

שינוי (3,000) עלה"מ 36,000

פחת 1,000

יתרת סגירה (3,000)

פקודת יומן:

	<u>זכות</u>	<u>חובה</u>	
רווח מדווח		40,000	מכירות
רווח מדווח	36,000		עלה"מ
רווח מדווח ונתון מידע	1,000		הוצאות פחת
נכסים מדווחים – נתון מידע *	3,000		רכוש קבוע

* **השקעות בנכסים לא שוטפים** – השקעות בנכסים לא שוטפים זה עלות ההשקעה. כלומר, כמה עלה הרכוש הקבוע. מגזר 2 רשם כי הרכוש הקבוע עלה לו 40,000. השאלה, מה קורה מבחינת הקבוצה? – יש מעבר ממלאי לרכוש קבוע בסכום של 36,000 (העלות המקורית) ולכן, ההשקעה בנכסים לא שוטפים מנופחת ב-4,000 לכן, נקטין אותה ב-4,000

(3) עסקה פנימית של רכוש קבוע- דוגמא:

בתחילת שנה מכר מגזר 1 למגזר 2 רכוש קבוע בסכום של 60,000 עלות מופחתת 45,000 יתרת חיוו 3 שנים.

מקרה א'- הרווח המדווח הוא רווח תפעולי, הנכסים המדווחים כוללים רכוש קבוע.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

<u>מאוחד</u>	<u>התאמות</u>	<u>מגזר 2</u>	<u>מגזר 1</u>	
(15,000)	(10,000)	$60k \cdot 1/3 = (20,000)$	$60k - 45k = 15,000$	רווח מדווח
30,000	(10,000)	$60k \cdot 2/3 = 40,000$		נכסים מדווחים
				<u>נתוני מידע:</u>
15,000	(5,000)	20,000		פחת
---	(15,000)		15,000	רווח הון
---	(60,000)*	60,000		השקעות בנכסים לא שוטפים

אנו מזהים שמדובר על עסקה בין מגזרית. כלומר, אנו מציגים אותה ומבטלים אותה בטור ההתאמות נכין טבלה של עסקה פנימית:

ברוטו

--- יתרת פתיחה

ביטול רווח הון (15,000)

שינוי פחת 5,000 (10,000)

יתרת סגירה $15k \cdot 2/3 =$ (10,000)

פקודת יומן:

	<u>זכות</u>	<u>חובה</u>	
רווח מדווח ונתון מידע		15,000	רווח הון
רווח מדווח ונתון מידע	5,000		הוצאות פחת
נכסים מדווחים ונתון מידע*	10,000		רכוש קבוע

* **השקעות בנכסים לא שוטפים** - מגזר 2 רשם השקעה ברכוש קבוע בסכום של 60,000. השאלה היא מה קורה מבחינת הקבוצה? – מבחינת הקבוצה, לפני העסקה היה רכוש קבוע, לאחר העסקה עדיין יש רכוש קבוע כלומר, מבחינת הקבוצה העלות היא 0 כי לא נרכש עוד רכוש קבוע. מכאן שעלינו לבצע התאמה של כל ה- 60,000.

מקרה ב' - הרווח המדווח הוא EBITDA הנכסים המדווחים לא כוללים רכוש קבוע.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

<u>מאוחד</u>	<u>התאמות</u>	<u>מגזר 2</u>	<u>מגזר 1</u>	
---	(15,000)		15,000	רווח מדווח
				<u>נתוני מידע:</u>
---	(15,000)		15,000	רווח הון
				<u>פריטים כלל חברתיים:</u>
			$60k \cdot 1/3 = 20,000$	(פחת) הוצאות שלא הוקצו
			(5,000)	
			15,000	
			$60k \cdot 2/3 = 40,000$	נכסים שלא הוקצו
			(10,000)	
			30,000	

קוראי הדוכ"ס יראו רק את התוצאה הסופית

פקודת יומן כמו קודם:

	<u>זכות</u>	<u>חובה</u>	
רווח מדווח ונתון מידע		15,000	רווח הון
כלל חברתי	5,000		הוצאות פחת
כלל חברתי	10,000		רכוש קבוע

4) **עסקה עם מגזר פיננסי** - מה שמאפיין מגזר פיננסי זה שההכנסות העקריות שלו הן הכנסות מימון והרווח הגולמי שלו הוא הכנסות מימון בניכוי הוצאות מימון.

דוגמא:

מגזר 1 הוא מגזר פיננסי. בתחילת השנה מגזר 1 נתן הלוואה למגזר 2 (לא פיננסי) ההלוואה סך 10,000 נושאת ריבית של 1,000 ש"ח והקרן והריבית טרם נפרעו
מקרה א' - הרווח המדווח הוא רווח תפעולי, הנכסים המדווחים כוללים הלוואות לקבל, ההתחייבויות המדווחות כוללות הלוואות לשלם

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

<u>מאחד</u>	<u>התאמות</u>	<u>מגזר 2</u>	<u>מגזר 1</u>	
---	(1,000)		1,000	הכנסות
---	(1,000)		1,000	רווח מדווח
---	(11,000)		11,000	נכסים מדווחים
---	(11,000)	11,000		התחייבויות מדווחות
				נתוני מידע:
---	(1,000)		1,000	הכנסות מימון נטו
				נתונים כלל חברתיים:
			1,000	הוצאות מימון
			(1,000)	

לא בחרנו השקעות בנכסים לא שוטפים בנתוני מידע כי השקעות בנכסים לא שוטפים

אינם כוללים נכסים פיננסיים, והשקעה בהלוואה זה נכס פיננסי

אנו מזהים שמדובר על עסקה בין מגזרית.

פקודת יומן:

	<u>זכות</u>	<u>חובה</u>	
הכנסות מימון		1,000	הכנסות מימון, רווח מדווח, נתון מידע
הוצאות מימון	1,000		כלל חברתי
הלוואה לשלם (כולל ריבית לשלם)		11,000	התחייבויות מדווחות
השקעה בהלוואה	11,000		נכסים מדווחים

מקרה ב' - הרווח המדווח הוא רווח לפני מס, הנכסים המדווחים לא כוללים הלוואות לקבל וההתחייבויות המדווחות לא כוללות הלוואות לשלם.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

<u>מאחד</u>	<u>התאמות</u>	<u>מגזר 2</u>	<u>מגזר 1</u>	
---	(1,000)		1,000	הכנסות
---	---	(1,000)	1,000	רווח מדווח
				נתוני מידע:
---	(1,000)		1,000	הכנסות מימון נטו
---	(1,000)	1,000		הוצאות מימון
				נתונים כלל חברתיים:
			11,000	נכסים שלא הוקצו (הלוואה לקבל + ריבית לקבל)
			(11,000)	

			11,000	התחייבויות שלא הוקצו
			(11,000)	

פקודת יומן:

	<u>זכות</u>	<u>חובה</u>	
הכנסות מימון		1,000	הכנסות, רווח מדווח, נתון מידע
הוצאות מימון	1,000		רווח מדווח, נתון מידע
הלוואה לשלם (כולל ריבית לשלם)		11,000	כלל חברתי
השקעה בהלוואה	11,000		כלל חברתי

5) עסקה עם ההנהלה – להזכירכם, ההנהלה הראשית, לא מזוהה כמגזר ואז, הנתונים שלה מוצגים בכלל חברתי.

דוגמא:

נניח שבתחילת השנה מגזר 1 שהוא מגזר הבניה מכר להנהלה הראשית מבנה תמורת 40,000. רווח גולמי 10% (4,000) אורך חיים 4 שנים. מרכיב הקרקע זניח. הרווח המדווח הוא רווח תפעולי והנכסים המדווחים כוללים רכוש קבוע.

פיתרון

כחול- נתון

שחור – פיתרון – תוספת שלנו

מאוחד	התאמות	מגזר 1	
--	(40,000)	40,000	הכנסות
--	(4,000)	4,000	רווח מדווח
			<u>נתונים כלל חברתיים:</u>
		$40k * 1/4 = 10,000$	הוצאות שלא הוקצו
		(1,000)	
		9,000	
		$40k * 3/4 = 30,000$	נכסים שלא הוקצו
		(3,000)	
		27,000	
			<u>נתון מידע:</u>
		40,000	השקעות בנכסים לא שוטפים (נתון מידע כלל חברתי)
		(4,000)	
		36,000	
		10,000	פחת
		(1,000)	
		9,000	

טבלה לעסקה פנימית:

	---	י"פ
מכירות (4,000) עלה"מ 3,000 פחת 1,000	(3,000)	שינוי
$40k * 10% * 3/4 =$	(3,000)	י"ס

פקודת יומן:

	זכות	חובה	
מכירות, רווח מדווח		40,000	מכירות
רווח מדווח	36,000		עלה"מ
כלל חברתי X 2	1,000		הוצאות פחת
כלל חברתי X 2*	3,000		רכוש קבוע

* הכלל חברתי רשם השקעה של 40,000. מבחינת הקבוצה יש מעבר ממלאי לרכוש קבוע בסכום של 36,000 ולכן מבחינת הקבוצה יש ניפוח של 4,000.

(3) טעויות בנתונים-

בחלק מהשאלות נקבל סכומים מדווחים מוטעים למשל: יהיה נתון כי הרווח המדווח הוא רווח תפעולי ונקבל נתון של רווח כולל הוצאות מימון. זוהי כמובן טעות אי אפשר להציג נתונים שגויים לציבור, ולכן בנייר העבודה נצטרך לנטרל מהרווח את הוצאות המימון ובמקום להציג את הוצאות המימון בכלל חברתי.

(4) הקצאות-

להזכירכם, הנתונים המדווחים כוללים הקצאות רק אם הן בוצעו בדיווח הפנימי על בסיס סביר. לעיתים למרות שבדיווח הפנימי בוצעו הקצאות, נקבל כנתון את הסכומים לפני ההקצאות, ואז כמובן שנצטרך לבצע תיקון. כלומר, להוציא מהכלל חברתי ולרשום בנתונים המדווחים.

דוגמא:

מכונה א' משמשת 60% מהזמן את מגזר 1 ו-40% מהזמן את מגזר 2. הוצאות פחת 10,000

בדיווח הפנימי הוצאות הפחת הוקצו, בנתוני התרגיל הרווח המדווח לא כולל את ההקצאה הנ"ל. במקרה זה, בנייר העבודה, מהרווח המדווח נוריד 6,000 של מגזר 1 ומהרווח של מגזר 2 נוריד 4,000. ומההוצאות שלא הוקצו ננטרל 10,000.

(5) שחזורים-

בחלק מהשאלות, נצטרך לבצע שחזורים של הנתונים המדווחים. כמה כללים בסיסיים:

- א. בחברה יצרנית, פחת של מכונות הייצור כלול בעלות המכר. על כן, כאשר נתון לנו רווח גולמי הוא כבר כולל פחת. בחברה מסחרית כמובן שלא כך הוא הדבר.
- ב. רווח או הפסד הון מ: רכוש קבוע, נדל"ש, נב"מ – הוא חלק בלתי נפרד מהרווח התפעולי.
- ג. מה שמאפיין מגזר פיננסי הוא שהרווח הגולמי שלו מורכב מהכנסות מימון בניכוי הוצאות מימון.
- ד. אם מגזר מסויים ממומן בהון עצמי זה אומר שאין לו הוצאות מימון, אם מגזר פיננסי ממומן בהון עצמי זה אומר שהרווח הגולמי שווה להכנסות מימון כי אין לו הוצאות מימון.
- ה. נכסים תפעוליים- אלו הם נכסים אשר יוצרים את הרווח התפעולי. **כלל אצבע: אם הסעיף התוצאתי בגין הנכס נמצא ברווח התפעולי אז זהו נכס תפעולי.** **לדוגמא:** רכוש קבוע- הסעיף התוצאתי בגינו הוא הוצאות פחת שנמצא ברווח התפעולי ועל כן הרכוש הקבוע הוא נכס תפעולי.
- דוגמא נוספת:** מס נדחה הסעיף התוצאתי בגינו הוא הוצאות מס, שכמובן אינן כלולות ברווח התפעולי, ולכן המס הנדחה הוא לא נכס תפעולי.
- ו. התחייבויות תפעוליות- אותו רעיון, אם הסעיף התוצאתי נמצא ברווח התפעולי זו התחייבות תפעולית, כגון: ספקים, הכנסות מראש וכו'

דוגמא:

מגזר 4	מגזר 3	מגזר 2	מגזר 1	
500,000	400,000	600,000	800,000	הכנסות
?	10%	10%	10%	אחוז רווח גולמי
40,000	40,000	40,000	40,000	הוצאות הנהלה לא כולל פחת
(10,000)	(10,000)	(10,000)	(10,000)	הוצאות פחת
עצמי	זר	עצמי	עצמי + זר	מימון
פיננסי	מסחרי	יצרני	יצרני	תחום עיסוק

הרווח המדווח הוא רווח תפעולי

נדרש: חשב את הרווח התפעולי של כל אחד מהמגזרים

פיתרון

מגזר 4	מגזר 3	מגזר 2	מגזר 1	
500,000	40,000	60,000	80,000	רווח גולמי
(40,000)	(40,000)	(40,000)	(40,000)	הוצאות הנהלה
(10,000)	(10,000)	---	---	הוצאות פחת
450,000	(10,000)	20,000	40,000	

(6) קבלת החלטות לכל מגזר לפי מדד אחר-

נניח שמקבל החלטות בוחן עבור מגזר 1 את הרווח התפעולי, עבור מגזר 2 את הרווח הגולמי. כבר אמרנו שזה מה שנדווח לציבור בביאור. עולה השאלה, כיצד לבצע את מבחן הרווח המדווח- התקן עצמו לא מתייחס לכך, אבל יש פרשנות של אחד המשרדים אשר קובעת כי במקרה כזה יש ליצור מכנה משותף. במקרה שלנו המכנה המשותף הוא הרווח הגולמי.

(7) קבלת החלטות לפי מספר מדדים-

מה קורה אם מקבל החלטות התפעולי הראשי מקבל את החלטותיו לפי מספר מדדים עבור כל מגזר. למשל: עבור כל מגזר הוא מודד EBITDA וגם רווח תפעולי. השאלה העולה היא מה נציג בביאור? התשובה נציג את המדד אשר יותר קרוב לכללי חשבונאות מקובלים. בדוגמא שלנו – רווח תפעולי

(8) תיקונים רטרואקטיביים-

- נצטרך לבצע תיקון רטרואקטיבי של הביאור מאשתקד. **השאלה היא באילו מקרים?**
- א. כלל המשכיות-** אם מגזר עמד במבחנים של השנה ואשתקד הוא דווח באחרים, נבצע תיקון רטרואקטיבי נוציא אותו מהאחרים ונציג אותו בנפרד. בסה"כ מדובר על מיון מחדש.
- ב. אם יש טעות בדוכ"ס של אשתקד או בביאור המגזרי של אשתקד, ברור שנצטרך לבצע תיקון רטרואקטיבי, אבל הפעם נצטרך גם לבצע את כל המבחנים מחדש, הסיבה היא שהיתה טעות.**

ג. אם יש שינוי במדיניות החשבונאית שבהתאם להוראות IAS8 או נדרשים לתיקון רטרואקטיבי של הדו"חות שוב, נצטרך לבצע תיקון גם של הביאור כולל מבחנים מחדש.

ד. אם יש שינוי בשיטת ההקצאות נבצע תיקון רטרואקטיבי כולל מבחנים מחדש.
ה. **שונה מאחרים – אם יש שינוי במבנה הארגוני הפנימי אשר כתוצאה ממנו זהות המגזרים משתנה נבצע תיקון רטרואקטיבי אבל לעיתים אין אפשרות, במקרה שכזה לא נבצע תיקון כי חסר מידע אבל השנה נציג שני ביאורים: גם לפי הזהות הישנה וגם לפי הזהות החדשה .**

לדוגמא: עד השנה המבנה הארגוני התבסס על מגזרי פעילות והחל מהשנה הוא מתבסס על איזורים גיאוגרפיים אז זהות המגזרים משתנה, ואם אין אפשרות לבצע תיקון רטרואקטיבי נציג גם את הפילוח החדש וגם את הפילוח הישן.

9) סוגים של התאמות –

כפי שכבר אמרנו אנו מציגים בביאור התאמות אשר מטרתן להסביר את ההבדל בין הביאור לבין הדו"ח המאוחד. עד כה, נתקלנו רק בסוג אחד של התאמות, שזה התאמות בגין עסקאות פנימיות. אבל, יש עוד סוגים של התאמות, כגון: התאמת מדיניות – למשל: מקבל ההחלטות בוחן את המכירות על בסיס מזומן. המכירות במזומן של מגזר 1 הסתכמו ב-600,000. הגידול בלקוחות הסתכם ב-400,000. אבל תחת מגזר 1 נציג מכירות בסך 600,000 כי כך בוחן מקבל ההחלטות התפעולי בישות. אבל נציג התאמה בגין מדיניות בסך 400,000 כך שסך המכירות הסתכמו ב-1,000,000. יש לשים לב שלכל סוג של התאמה יש זהות בנפרד. **אסור לחבר התאמות בגין עסקאות פנימיות עם מדיניות וכו'.** בדוגמא שלנו היתה התאמה של בסיס מזומן לבסיס מצטבר.

10) השקעה בכלולה-

מה קורה אם אחת מהחברות היא חברה כלולה? איך היא מקבלת ביטוי בביאור? במאוחדים, בטוח מקצים משאבים כי יש שליטה. בכלולה לא! הכל תלוי במקבל ההחלטות התפעולי הראשי. קיימות 3 אפשרויות:

א. **מקבל ההחלטות אינו מתייחס לחברה הכלולה כמגזר**- במקרה זה אם הרווח המדווח כולל בתוכו את רווחי האקוויטי נציג את רווחי האקוויטי כנתון מידע. אם הנכסים המדווחים כוללים את ההשקעה בכלולה נציג את ההשקעה בכלולה כנתון מידע. ואם הנתונים המדווחים לא כוללים את רווחי האקוויטי ואת ההשקעה נציג אותם כנתונים כלל חברתיים.

ב. **מקבל ההחלטות מתייחס לחברה הכלולה כמגזר אבל לפי שיעור ההחזקה**- במקרה הזה נציג בגין הכלולה הכנסות מדווחות, רווח מדווח, נכסים מדווחים, התחייבויות מדווחות, רק שהכל לפי שיעור ההחזקה. אבל, כמובן שכל המספרים האלו לא מופיעים בדו"ח המאוחד כי הרי בדו"ח המאוחד לא מציגים מכירות של חברה כלולה ונכסים של חברה כלולה, ולכן שוב, כל מה שהצגנו בנתוני המגזר נצטרך לבטל בטור ההתאמות, ובמקום זה לרשום בנתונים הכלל חברתיים רווחי אקוויטי והשקעה.

ג. **מקבל ההחלטות מתייחס לחברה הכלולה כמגזר לפי 100%** - ההבדל לעומת המקרה השני זה שנבטל בהתאמות 100% וכשנציג אקוויטי נציג אותו לפי שיעור ההחזקה.

11) מגזר שהופסק-

במקרה הזה עולה שאלה עקרונית האם פעילות מופסקת יכולה להיחשב כמגזר, התקן לא מתייחס לנושא, ויש שתי פרשנויות מנוגדות לחלוטין:

א. טוענת שפעילות מופסקת לא יכולה להיחשב בכלל מגזר, שכן זה סותר את העיקרון המרכזי של התקן. במקרה הזה כל הנכסים של הפעילות המופסקת יוצגו במספר אחד כחלק מהנכסים שלא הוקצו, כל ההתחייבויות כהתחייבויות שלא הוקצו, והרווח בכלל לא מעניין אותנו כי הוא מופיע לאחר מס, ולהזכירכם שבביאור אנחנו בכלל מגיעים עד הרווח לפני מס. בנוסף עלינו לתקן רטרואקטיבית את מספרי ההשוואה, כי במספרי ההשוואה זה גם הופיע כמגזר (בשנה שעברה לא היתה פעילות מופסקת). השאלה היא מה נעשה? – נבטל את המגזר הזה נבצע את כל המבחנים מחדש, ושוב נציג את כל הנכסים כנכסים שלעא הוקצו ואת כל ההתחייבויות כהתחייבויות שלא הוקצו.

ב. אם מקבל ההחלטות התפעולי הראשי מתייחס לפעילות המופסקת כמגזר, אז אין בעיה, כך נתייחס אליו. דהיינו נציג בגינו: מכירות, רווח, נכסים, התחייבויות אבל המספרים האלה לא מופיעים בדו"ח המאוחד, אז בדיוק כמו שעשינו בכלולה נבטל אותם בטור ההתאמות, ואז נציג את הנכסים במסגרת נכסים שלא הוקצו ואת ההתחייבויות במסגרת ההתחייבויות שלא הוקצו. לגבי מספרי ההשוואה שוב התייחסנו לזה כמגזר גם כן, העניין הוא שהרי אנחנו תיקנו רטרואקטיבית את רווח והפסד, (ולא את הדו"ח על המצב הכספי) כלומר, נצטרך לבצע התאמות למכירות ולרווח המדווח.

פיננסית מתקדמת א- שיעור 32**כיצד פותרים שאלה?**

שלב ראשון- זיהוי מקבל ההחלטות התפעולי הראשי , זיהוי הפילוח וזיהוי הנתונים המדווחים שלב שני- הקבצת מגזרים דומים – נזכיר כי אנו מקבצים אך ורק אם ההנהלה רוצה בכך ואך ורק אם הם עומדים בכל הקריטריונים להקבצה.

שלב שלישי- נייר עבודה- בשלב זה אנו מעתיקים מנתוני התרגיל לנייר עבודה את ההכנסות הרווח הנכסים וההתחייבויות, ובנוסף, בוחרים נתוני מידע מתוך הרשימה הסגורה.

שלב רביעי- מעבר על הנתונים הנוספים- בשלב זה אנחנו עוברים על הנתונים הנוספים, ולגבי כל נתון אנו משקפים את ההשפעות שלו. **כגון:** עסקאות בתוך המגזר, עסקאות בין מגזריות וכדו'.

שלב חמישי-קביעת המגזרים החשובים- בשלב זה נבצע את סדרת המבחנים ונקבע אילו מגזרים נציג בנפרד ואילו יוצגו במסגרת אחרים.

שלב שישי- הצגת הביאור – נציג ביאור עיקרי ואם יש נתונים נציג גם ביאור נוסף.

דוגמא 1- שאלה 2 בחוברת.